

אנשים

ספים, ומדי פעם הוא מוזעק ל- שם להצבעות. אמר לו יעקב בי: "אריאל, מה אתה יושב בפינה? תתקדם. לוועדה-הכס- פים תשלח את הפרוטות ש- לך."

■ השר יוסף בורג מס- פר, שהוא מקפיד על קוצו של יוד. "כשבא אלי רב רפורמי ואמר לי, שהוא מגייר בלי מי- לה, עניתי לו, שאני מגייר על קוצו של יוד."

■ דרך מקורית לחגוג ניי- שואין מצא ח"כ העבודה רפי סוויסה. כחו התחנתה בטקס מישפחתי, והוא החליט לשתף את הח"כים בשימחתו. בחדרי- הישיבות של הסיעה הוא חילק לאורחיו אריזות קרטון קט- נות של סוכריות טופי.

■ כאשר בא עורך-הדין אהרון פאטו לישיבת הוועד-

מחקר. הוא גילה שיטות מקו- ריות של נשים, הרוצות להעיר לבעליהן על יחסם אליהן. אחת מהן היא הכנה שיטות של או- כל גרוע. הבעל מבין שמשהו לא בסדר ומשפר את הליכוי- תיו. גינת, שהוא גם אנתרופר- לוג, טוען שבקרב האוכלוסיה הפלסטינית-מוסלמית יש פתי- חות לגבי אשה שאיבדה את בתולה קודם נישואיה. אם ה- סוד נשאר במישפחה ולא דו- לה החוצה, אין הורגים אותה.

■ בהרצאה באוניברסיטת תל-אביב, התייחס הפרופסור אמא כשר לנטיית אנשים לייחס לעצמם חוכמה יותר מ- לאחרים. "ניקה לדוגמה את אהרון פאטו. לא כדי ללעוג לו אלא כדי לתאר אותו, אם כי זה אותו דבר."

■ בעיקבות חילופי ראשי-

רענן לוריא הקאריקטוריסט הישראלי היושב בלונדון שלח לידידו ברחבי-עולם איגרת- ברכה לשנה האזרחית החדשה. הוא צייר את ראש-ממשלת אנגליה, מרגרט תאצ'ר בלבוש של מרים-מישקולות שנותר רק עם המקל המחבר את המישקולות. המישקולות מעוטות בדגל אנגליה ולפיה של ראש-הממשלה תאצ'ר משלח לוריא טיל שאותו היא עוצרת בשיניה.

סם לואיס מעשן סיגר מחוץ לאולם שבו נערכה מסיבה לשתי כוכבות הקולנוע, אליזבת טיילור וברוק שילדס, המבקרות בארץ. לואיס עשה אתנחתא בארוחה, יצא מחוץ לאולם, וכאשר סיים לעשן חזר פנימה למלון.

המנהל של רשות-השידור בבית כלל בירושלים, ציפתה לו הפ- תעה. את פניו קידם בקדימון רולג, יועצו של מנכ"ל הרשות, ובידו כוסית קוניאק. על מישקל שיר הילדים רד אלינו אווירון, שר לו רוגל: "רד ממני, אהי רון."

■ אחרי שבועות של הע- דרות מתוצרת זאב, הופיע בי מקום אלרי האובן מפעילי ה- סטודנטים שחשף את פרשת ה- שחיתות באוניברסיטת תל-א- ביב. כשנכנס הצעיר הדתי ה- מרוחק לכיסא גלגלים לבניין, קרא: "אתם יכולים לדבר אי- תי, איך לי מיקרופונים, ולא מקליטים כאן אף-אחד."

■ הדי"ר יוסף גינת, ראש החוג ללימודי המיזרח התיכון באוניברסיטת חיפה, כילה ש- נה וחצי בארבעה כפרים ערבי- יים בנגדה המערבית, לצורכי

אקידה קורסאווה בימאי הסרטים היפאני המהולל פגש באירופה את מפיץ- הסרטים הישראלי שיש קולר (משמאל). קולר סיפר לבימאי הקשיש שאת סירטו הנודע, "ראשומון", הוא ראה יותר מ-600 פעם. קולר נהג להקרין את הסרט בקיבוצים ובמועדונים פרטיים ואף הירצה עליו, ומעולם לא יצא אל מחוץ לאולם שבו הוקרן. קולר מספר שהוא רואה בדרך כלל שני סרטים ביום, אם בקולנוע, בסינמטק או בווידיאו. בפסטיבלים שאליהם הוא מגיע הוא רואה סרטים אחד אחרי השני, מבוקר ועד לילה, בניגוד לשאר האורחים.